Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu
Sylabus Przedmiotu

Edukacja medyczna w praktyce

Wydział	Kierunek	Specjalność	Kod przedmiotu
Szkoła Doktorska	Szkoła Doktorska	-	NSDP/S/T/2/14

1. INFORMACJE OGÓLNE

Nazwa przedmiotu	Nazwa przedmotu nadrzędnego/modułu	Rok akademicki	Rok studiów
Edukacja medyczna w praktyce	-	2026 / 2027	Drugi
Semestr	**Rok naboru**	**Profil kształcenia**	**Poziom studiów**
-	2025 / 2026	-	trzeciego stopnia
Tryb studiów	**Język wykładowy**	**Rodzaj przedmiotu**	**Koordynator przedmiotu**
stacjonarne	polski	Zajęcia obowiązkowe	Nowicki Michał, prof. dr hab. (p007616)
Koordynator przedmiotu nadrzędnego/modułu	**Osoba zaliczająca**	**Osoby prowadzące**	
-	Nowicki Michał, prof. dr hab. (p007616)		

2. CELE KSZTAŁCENIA. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA MODUŁU/PRZEDMIOTU

Celem przedmiotu „Edukacja Medyczna w Praktyce" jest przygotowanie doktorantów do świadomego, odpowiedzialnego i refleksyjnego pełnienia roli nauczyciela akademickiego w obszarze nauk medycznych, farmaceutycznych, nauk o zdrowiu oraz nauk biomedycznych. Przedmiot rozwija podstawowe kompetencje dydaktyczne potrzebne doktorantowi jako osobie uczestniczącej w kształceniu studentów, współpracującej w zespołach badawczych, upowszechniającej wiedzę naukową oraz wspierającej rozwój innych osób.

Zajęcia mają charakter praktyczny i seminaryjno-warsztatowy. Ich głównym założeniem jest pokazanie, że skuteczna edukacja akademicka nie polega wyłącznie na przekazywaniu treści, lecz na świadomym projektowaniu procesu uczenia się. Doktoranci uczą się planować krótkie formy dydaktyczne, formułować efekty uczenia się, dobierać adekwatne metody nauczania, inicjować dyskusję, angażować uczestników zajęć, udzielać konstruktywnej informacji zwrotnej oraz dobierać podstawowe sposoby sprawdzania osiągnięcia zakładanych efektów.

Przedmiot uwzględnia interdyscyplinarny charakter Szkoły Doktorskiej Uniwersytetu Medycznego im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu. Jest adresowany do doktorantów reprezentujących różne dyscypliny i ścieżki kształcenia, w tym medycynę, stomatologię, farmację, biotechnologię, biologię, dietetykę oraz inne nauki o zdrowiu. Dlatego treści przedmiotu nie ograniczają się do dydaktyki klinicznej, lecz obejmują także edukację seminaryjną, laboratoryjną, projektową, problemową i naukową.

Szczególny nacisk położony jest na umiejętność przekształcania specjalistycznej wiedzy naukowej w zrozumiały, uporządkowany i angażujący przekaz dydaktyczny. Doktoranci analizują, jak dostosować treści do poziomu odbiorców, jak unikać nadmiernego obciążenia informacyjnego, jak tworzyć pytania problemowe oraz jak prowadzić zajęcia w sposób sprzyjający aktywności, refleksji i odpowiedzialnemu uczeniu się.

Istotnym elementem przedmiotu jest również rozwijanie postawy odpowiedzialnego nauczyciela akademickiego. Edukacja medyczna i biomedyczna traktowana jest jako forma upowszechniania wyników działalności naukowej, transferu wiedzy do praktyki społecznej oraz podtrzymywania etosu środowiska akademickiego. W tym kontekście omawiane są wartości ważne dla pracy dydaktycznej i naukowej, takie jak rzetelność, odpowiedzialność, szacunek, sprawiedliwość, otwartość na debatę, bezpieczeństwo psychologiczne oraz gotowość do przyjmowania i udzielania informacji zwrotnej.

Efektem końcowym udziału w przedmiocie jest przygotowanie przez doktoranta krótkiego mini-projektu dydaktycznego związanego z własną dyscypliną lub obszarem badawczym. Projekt obejmuje określenie tematu zajęć, grupy docelowej, efektów uczenia się, proponowanych treści, metod dydaktycznych, aktywności uczestników oraz sposobu weryfikacji osiągnięcia efektów. Ostatnie spotkanie ma charakter zaliczeniowo-podsumowujący i służy omówieniu przygotowanych projektów, udzieleniu informacji zwrotnej oraz refleksji nad dalszym rozwojem doktoranta jako nauczyciela akademickiego.

3. WYMAGANIA WSTĘPNE

Uczestnik przedmiotu powinien posiadać podstawową wiedzę z zakresu własnej dyscypliny naukowej oraz orientację w tematyce realizowanego projektu doktorskiego lub obszaru badawczego. Wymagana jest gotowość do aktywnego udziału w zajęciach seminaryjno-warsztatowych, dyskusji, pracy indywidualnej i zespołowej oraz autorefleksji nad własnymi doświadczeniami edukacyjnymi.

Nie jest wymagane wcześniejsze formalne przygotowanie pedagogiczne ani doświadczenie w prowadzeniu zajęć dydaktycznych. Przydatne będzie natomiast doświadczenie uczestnictwa w zajęciach akademickich, seminariach, laboratoriach, spotkaniach zespołów badawczych lub prezentacjach naukowych, które mogą stanowić punkt odniesienia do projektowania własnej krótkiej jednostki dydaktycznej.

Doktorant powinien być przygotowany do opracowania mini-projektu dydaktycznego związanego z własną dyscypliną, obszarem badawczym lub tematyką rozprawy doktorskiej.

4. TREŚCI PROGRAMOWE

TREŚCI PROGRAMOWE:

Seminarium 1. Doktorant jako nauczyciel akademicki w naukach medycznych, biomedycznych i naukach o zdrowiu
Liczba godzin: 3

Rola doktoranta w procesie kształcenia akademickiego: badacz, nauczyciel, tutor, członek zespołu i osoba upowszechniająca wiedzę.
Specyfika edukacji medycznej i biomedycznej w środowisku interdyscyplinarnym: medycyna, stomatologia, farmacja, biotechnologia, biologia, dietetyka i nauki o zdrowiu.
Różnica między przekazywaniem wiedzy a projektowaniem procesu uczenia się. Edukacja jako forma transferu i upowszechniania wiedzy naukowej.
Odpowiedzialność nauczyciela akademickiego za rzetelność przekazu, bezpieczeństwo psychologiczne, kulturę dyskusji i etos środowiska akademickiego.
Najczęstsze trudności początkującego nauczyciela akademickiego: nadmiar treści, brak aktywności studentów, niedopasowanie poziomu, brak jasnych kryteriów zaliczenia.
Wprowadzenie do mini-projektu dydaktycznego jako zadania zaliczeniowego.

Seminarium 2. Projektowanie zajęć dydaktycznych: efekty uczenia się, treści, metody i weryfikacja
Liczba godzin: 3

Cele zajęć a efekty uczenia się: różnice, funkcje i typowe błędy w formułowaniu.
Formułowanie mierzalnych efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych.
Dobór treści do efektów uczenia się, poziomu grupy i dostępnego czasu.
Konstruktywne dopasowanie: efekt uczenia się, aktywność studenta, metoda dydaktyczna i sposób weryfikacji.
Metody aktywizujące w edukacji medycznej i biomedycznej: analiza przypadku, seminarium problemowe, dyskusja moderowana, praca w małych grupach, peer teaching, elementy problem-based learning i case-based learning, demonstracja laboratoryjna lub kliniczna.
Projektowanie aktywności studenta: jak przejść od „co prowadzący powie?" do „co student zrobi?".
Praca warsztatowa nad strukturą mini-projektu dydaktycznego.

Seminarium 3. Prowadzenie zajęć, inicjowanie debaty, informacja zwrotna i podstawy oceniania
Liczba godzin: 3

Komunikowanie treści specjalistycznych w sposób zrozumiały, uporządkowany i angażujący.
Inicjowanie i moderowanie dyskusji akademickiej: pytania otwierające, pytania problemowe, praca z ciszą, angażowanie biernych uczestników, reagowanie na dominację lub konfrontację w grupie.
Uczestnictwo w dyskursie naukowym i dydaktycznym: argumentowanie, odnoszenie się do stanowisk innych osób, kultura różnicy zdań.
Feedback a ocena: różnice, cele i konsekwencje dla uczenia się.
Zasady konstruktywnej informacji zwrotnej: odniesienie do obserwowalnego zachowania, powiązanie z efektem uczenia się, konkretność, proporcja między mocnymi stronami a obszarami do rozwoju, formułowanie wskazówek na przyszłość.
Podstawowe sposoby weryfikacji efektów uczenia się: pytania sprawdzające, krótka praca pisemna, prezentacja, obserwacja wykonania zadania, rubryka, checklista, samoocena i ocena koleżeńska.
Ćwiczenie: udzielanie informacji zwrotnej do fragmentu projektu dydaktycznego.

Seminarium 4. Mini-projekt dydaktyczny doktoranta: prezentacja, informacja zwrotna i refleksja końcowa
Liczba godzin: 1

Prezentacja lub omówienie mini-projektów dydaktycznych przygotowanych przez doktorantów.
Analiza spójności projektu: temat, grupa docelowa, efekty uczenia się, treści, metody dydaktyczne, aktywność uczestników, sposób weryfikacji efektów.
Informacja zwrotna od prowadzącego i grupy.
Refleksja końcowa: mocne strony projektu, elementy wymagające dopracowania, dalszy rozwój doktoranta jako nauczyciela akademickiego.
Zaliczenie przedmiotu.

5. OPIS ZAKŁADANYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

EFEKTY UCZENIA SIĘ - PO ZAKOŃCZENIU ZAJĘĆ STUDENT OSIĄGNIE W ZAKRESIE:	Numer standardu kształcenia lub kierunkowego efektu uczenia się	Odniesienie do charakterystyki drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji	Forma realizacji
WIEDZY			

EFEKTY UCZENIA SIĘ - PO ZAKOŃCZENIU ZAJĘĆ STUDENT OSIĄGNIE W ZAKRESIE:	Numer standardu kształcenia lub kierunkowego efektu uczenia się	Odniesienie do charakterystyki drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji	Forma realizacji
podstawowe zasady transferu wiedzy do sfery gospodarczej i społecznej oraz komercjalizacji wyników działalności naukowej i know-how związanego z tymi wynikami Doktorant zna i rozumie podstawowe zasady transferu wiedzy naukowej do praktyki edukacyjnej, społecznej i zawodowej, w szczególności poprzez projektowanie zajęć dydaktycznych, przygotowywanie materiałów edukacyjnych, komunikowanie wyników badań oraz dostosowywanie specjalistycznych treści do potrzeb różnych grup odbiorców. Rozumie, że edukacja medyczna, biomedyczna i edukacja w naukach o zdrowiu stanowi jedną z form transferu wiedzy, wpływając na kompetencje przyszłych specjalistów, jakość praktyki zawodowej, bezpieczeństwo pacjentów oraz społeczne wykorzystanie wyników działalności naukowej.	D.W07	P8S_WK	seminaria
ekonomiczne, prawne i inne istotne uwarunkowania działalności naukowej Doktorant zna i rozumie wybrane prawne, organizacyjne, etyczne i jakościowe uwarunkowania działalności dydaktycznej prowadzonej w uczelni medycznej, w szczególności związane z odpowiedzialnością nauczyciela akademickiego, ochroną własności intelektualnej, rzetelnym wykorzystywaniem źródeł, zasadami oceniania, bezpieczeństwem osób uczących się oraz zapewnianiem jakości kształcenia. Rozumie, że projektowanie i prowadzenie zajęć akademickich powinno uwzględniać nie tylko cele merytoryczne, lecz także obowiązujące regulacje, standardy instytucjonalne oraz zasady etosu akademickiego.	D.W06	P8S_WK	seminaria
fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji Doktorant zna i rozumie wybrane fundamentalne dylematy współczesnej edukacji medycznej, biomedycznej i edukacji w naukach o zdrowiu, w szczególności związane z odpowiedzialnością za rzetelność przekazywanej wiedzy, przeciwdziałaniem dezinformacji, bezpieczeństwem pacjentów, sprawiedliwym dostępem do wiedzy, wykorzystaniem nowych technologii w dydaktyce oraz kształtowaniem postaw profesjonalnych. Rozumie znaczenie edukacji akademickiej jako narzędzia odpowiedzialnego przygotowania przyszłych specjalistów, badaczy i profesjonalistów ochrony zdrowia do funkcjonowania w złożonym środowisku społecznym, naukowym i klinicznym.	D.W05	P8S_WK	seminaria
zasady upowszechniania wyników działalności naukowej, także w trybie otwartego dostępu Doktorant zna i rozumie zasady upowszechniania wiedzy naukowej w kontekście edukacji medycznej, biomedycznej i edukacji w naukach o zdrowiu, w tym zasady przekształcania specjalistycznych treści naukowych w zrozumiały, rzetelny i dostosowany do odbiorcy przekaz dydaktyczny. Rozumie znaczenie otwartego dostępu, odpowiedzialności za jakość przekazywanej wiedzy, poprawnego wykorzystywania źródeł naukowych oraz ochrony własności intelektualnej w procesie kształcenia akademickiego.	D.W04	P8S_WG	seminaria
metodologię badań naukowych Doktorant zna i rozumie podstawowe zasady metodycznego projektowania procesu dydaktycznego w edukacji medycznej, biomedycznej i edukacji w naukach o zdrowiu, w tym formułowania celów i efektów uczenia się, doboru treści, metod dydaktycznych, aktywności osób uczących się oraz sposobów weryfikacji osiągnięcia zakładanych efektów. Rozumie znaczenie spójności między celem zajęć, metodą ich realizacji, aktywnością uczestników oraz oceną efektów uczenia się.	D.W03	P8S_WG	seminaria

EFEKTY UCZENIA SIĘ - PO ZAKOŃCZENIU ZAJĘĆ STUDENT OSIĄGNIE W ZAKRESIE:	Numer standardu kształcenia lub kierunkowego efektu uczenia się	Odniesienie do charakterystyki drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji	Forma realizacji
główne tendencje rozwojowe dyscyplin naukowych w których odbywa się kształcenie Doktorant zna i rozumie główne tendencje rozwojowe w edukacji medycznej, biomedycznej i edukacji w naukach o zdrowiu, w szczególności przechodzenie od nauczania skoncentrowanego na przekazywaniu treści do kształcenia ukierunkowanego na efekty uczenia się, kompetencje, aktywność osoby uczącej się, interdyscyplinarność, wykorzystanie metod problemowych, informację zwrotną oraz ocenianie wspierające rozwój. Rozumie znaczenie tych tendencji dla planowania zajęć dydaktycznych w zróżnicowanym środowisku Szkoły Doktorskiej.	D.W02	P8S_WG	seminaria
w stopniu umożliwiającym rewizję istniejących paradygmatów – światowy dorobek, obejmujący podstawy teoretyczne oraz zagadnienia ogólne i wybrane zagadnienia szczegółowe – właściwe dla dyscypliny naukowej Doktorant zna i rozumie wybrane podstawy teoretyczne oraz współczesne podejścia do edukacji medycznej, biomedycznej i edukacji w naukach o zdrowiu, w szczególności dotyczące projektowania procesu uczenia się, formułowania efektów uczenia się, aktywizowania osób uczących się, udzielania informacji zwrotnej oraz oceniania osiągnięcia efektów. Rozumie, że edukacja akademicka w obszarze nauk medycznych i biomedycznych podlega zmianom wynikającym z rozwoju wiedzy, technologii, oczekiwań społecznych oraz przechodzenia od modelu przekazywania treści do modelu kształcenia kompetencji.	D.W01	P8S_WG	seminaria
UMIEJĘTNOŚCI			
planować zajęcia lub grupy zajęć i realizować je z wykorzystaniem nowoczesnych metod i narzędzi Doktorant potrafi zaplanować zajęcia dydaktyczne lub fragment zajęć akademickich w obszarze własnej dyscypliny naukowej, określając grupę docelową, temat, cel, efekty uczenia się, treści programowe, metody dydaktyczne, aktywności osób uczących się oraz sposób weryfikacji osiągnięcia efektów. Potrafi dobrać metody i narzędzia dydaktyczne adekwatne do poziomu odbiorców, charakteru treści oraz zakładanych efektów uczenia się, z uwzględnieniem metod aktywizujących, dyskusji, analizy przypadku, pracy w grupach, informacji zwrotnej oraz wybranych narzędzi cyfrowych wspierających proces kształcenia.	D.U11	P8S_UU	seminaria
uczestniczyć w dyskursie naukowym Doktorant potrafi uczestniczyć w dyskursie naukowym i dydaktycznym dotyczącym edukacji medycznej, biomedycznej i edukacji w naukach o zdrowiu. Potrafi rzeczowo uzasadniać własne decyzje dydaktyczne, odnosić się do argumentów innych uczestników zajęć, formułować pytania problemowe oraz udzielać konstruktywnej informacji zwrotnej dotyczącej projektów dydaktycznych, metod nauczania i sposobów weryfikacji efektów uczenia się.	D.U07	P8S_UK	seminaria
dokonywać krytycznej analizy i oceny wyników badań naukowych, działalności eksperckiej i innych prac o charakterze twórczym oraz ich wkładu w rozwój wiedzy Doktorant potrafi dokonać krytycznej analizy i oceny projektu dydaktycznego, materiału edukacyjnego lub rozwiązania stosowanego w edukacji medycznej, biomedycznej i edukacji w naukach o zdrowiu. Potrafi ocenić spójność między celami zajęć, efektami uczenia się, doborem treści, metodami dydaktycznymi, aktywnością uczestników oraz sposobem weryfikacji osiągnięcia efektów, a także wskazać mocne strony i elementy wymagające modyfikacji.	D.U02	P8S_UW	seminaria

EFEKTY UCZENIA SIĘ - PO ZAKOŃCZENIU ZAJĘĆ STUDENT OSIĄGNIE W ZAKRESIE:	Numer standardu kształcenia lub kierunkowego efektu uczenia się	Odniesienie do charakterystyki drugiego stopnia Polskiej Ramy Kwalifikacji	Forma realizacji
wykorzystywać wiedzę z różnych dziedzin nauki do twórczego identyfikowania, formułowania i innowacyjnego rozwiązywania złożonych problemów lub wykonywania zadań o charakterze badawczym, a w szczególności: definiować cel i przedmiot badań naukowych, formułować hipotezę badawczą, rozwijać metody, techniki i narzędzia badawcze oraz twórczo je stosować, wnioskować na podstawie wyników badań naukowych Doktorant potrafi wykorzystać wiedzę z własnej dyscypliny naukowej oraz podstaw edukacji medycznej, biomedycznej i edukacji w naukach o zdrowiu do identyfikowania problemów dydaktycznych oraz projektowania adekwatnych rozwiązań edukacyjnych. Potrafi określić cel krótkiej jednostki dydaktycznej, dobrać treści, metody i narzędzia dydaktyczne do poziomu odbiorców oraz zaplanować sposób weryfikacji osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się.	D.U01	P8S_UW	seminaria
KOMPETENCJI			
podtrzymania i rozwijania etosu środowisk badawczych i twórczych, w tym: prowadzenia działalności naukowej w sposób niezależny, respektowania zasady publicznej własności wyników działalności naukowej z uwzględnieniem zasad ochrony własności intelektualnej Doktorant jest gotów do podtrzymywania i rozwijania etosu środowiska akademickiego w działalności dydaktycznej, w szczególności poprzez rzetelne przekazywanie wiedzy naukowej, odpowiedzialne korzystanie ze źródeł, poszanowanie własności intelektualnej, uczciwe formułowanie materiałów dydaktycznych, konstruktywną informację zwrotną oraz respektowanie zasad kultury akademickiej w relacji z osobami uczącymi się i innymi uczestnikami procesu kształcenia.	D.K07	P8S_KR	seminaria
wypełniania zobowiązań społecznych badaczy i twórców Doktorant jest gotów do wypełniania zobowiązań społecznych badacza i nauczyciela akademickiego poprzez rzetelne, odpowiedzialne i zrozumiałe przekazywanie wiedzy naukowej, dostosowywanie treści dydaktycznych do potrzeb odbiorców, przeciwdziałanie dezinformacji oraz wspieranie rozwoju studentów i innych osób uczących się. Rozumie, że edukacja akademicka w obszarze nauk medycznych, biomedycznych i nauk o zdrowiu jest formą odpowiedzialności społecznej, ponieważ wpływa na jakość przyszłej praktyki zawodowej, bezpieczeństwo pacjentów, kulturę naukową oraz społeczne wykorzystanie wyników badań.	D.K04	P8S_KO	seminaria
uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych Doktorant jest gotów do uznawania znaczenia wiedzy naukowej, dydaktycznej i eksperckiej w rozwiązywaniu problemów związanych z projektowaniem, prowadzeniem i doskonaleniem zajęć akademickich. Rozumie, że skuteczne kształcenie w obszarze nauk medycznych, biomedycznych i nauk o zdrowiu powinno opierać się na rzetelnych źródłach, krytycznej analizie treści, adekwatnym doborze metod dydaktycznych oraz refleksji nad potrzebami osób uczących się.	D.K03	P8S_KK	seminaria

6. WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ		
sposób oceny efektów uczenia się	**metoda oceny efektów uczenia się**	**symbole standardów kształcenia/efektów uczenia się**
zadanie	Odpowiedź ustna	D.W01, D.W02, D.W03, D.W04, D.W05, D.W06, D.W07, D.U01, D.U07, D.U11
zadanie	Odpowiedź pisemna	D.U02
zaliczenie	Odpowiedź pisemna	D.U11, D.K07, D.K04, D.K03

7. NAKŁAD PRACY STUDENTA

ECTS			ŁĄCZNA LICZBA GODZIN	LICZBA GODZIN SAMODZIELNEJ PRACY STUDENTA	ZAJĘCIA			
						seminaria		
ECTS	w tym ECTS zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość	w tym ECTS zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli/ prowadzących zajęcia			łączna liczba godzin zajęć	łączna liczba godzin s.	w tym online	w tym e-learning
0.00	0.00	0.00	10	0	10	10	0	0
METODY DYDAKTYCZNE					ćwiczenia praktyczne (Metody praktyczne), dyskusje (Metody aktywizujące), prelekcja (Metody podające)			

8. KRYTERIA OCENY

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest: aktywny udział w seminariach, obejmujący udział w dyskusji, pracy warsztatowej, analizie przykładów dydaktycznych oraz ćwiczeniach z informacji zwrotnej; przygotowanie mini-projektu dydaktycznego krótkiej jednostki lub fragmentu zajęć akademickich związanego z własną dyscypliną naukową, obszarem badawczym lub tematyką rozprawy doktorskiej; udział w omówieniu mini-projektów dydaktycznych, w tym przyjęcie oraz udzielenie konstruktywnej informacji zwrotnej; przygotowanie krótkiej refleksji końcowej dotyczącej własnego rozwoju jako nauczyciela akademickiego.

Mini-projekt dydaktyczny powinien obejmować co najmniej: temat zajęć lub fragmentu zajęć; określenie grupy docelowej; cel zajęć; 2–3 efekty uczenia się; najważniejsze treści programowe; proponowane metody dydaktyczne; aktywność osób uczących się; sposób weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się; sposób udzielenia informacji zwrotnej uczestnikom zajęć.
Kryteria zaliczenia mini-projektu dydaktycznego

Mini-projekt dydaktyczny podlega ocenie według następujących kryteriów: (1) Spójność projektu dydaktycznego (Ocenie podlega logiczne powiązanie tematu, celu, efektów uczenia się, treści, metod dydaktycznych, aktywności uczestników oraz sposobu weryfikacji efektów); (2) Adekwatność do grupy docelowej (Ocenie podlega dostosowanie poziomu treści, języka, metod i zadań do zakładanej grupy odbiorców; (3) Poprawność formułowania efektów uczenia się (Ocenie podlega jasność, konkretność i możliwość weryfikacji zaproponowanych efektów uczenia się); (4) Dobór metod dydaktycznych (Ocenie podlega zasadność wyboru metod dydaktycznych, w szczególności ich związek z zakładanymi efektami uczenia się oraz możliwość aktywizowania osób uczących się); (5) Sposób weryfikacji efektów uczenia się (Ocenie podlega trafność zaproponowanego sposobu sprawdzenia, czy uczestnicy osiągnęli zakładane efekty); (6) Rzetelność merytoryczna i odpowiedzialne wykorzystanie wiedzy naukowej (Ocenie podlega poprawność merytoryczna treści, korzystanie z wiarygodnych źródeł oraz poszanowanie zasad własności intelektualnej); (7) Refleksja nad rolą nauczyciela akademickiego (Ocenie podlega zdolność doktoranta do wskazania mocnych stron własnego projektu, obszarów wymagających poprawy oraz dalszych potrzeb rozwojowych w zakresie dydaktyki akademickiej).

Kryteria oceniania

Ocena bardzo dobra
Doktorant przygotowuje bardzo dobrze przemyślany, spójny i realistyczny mini-projekt dydaktyczny. Efekty uczenia się są jasno sformułowane, metody dydaktyczne są adekwatne do celów i grupy docelowej, a sposób weryfikacji efektów jest trafny i możliwy do zastosowania. Doktorant aktywnie uczestniczy w dyskusji, udziela konstruktywnej informacji zwrotnej i wykazuje pogłębioną refleksję nad własnym rozwojem jako nauczyciela akademickiego.

Ocena dobra
Doktorant przygotowuje poprawny mini-projekt dydaktyczny, zawierający wszystkie wymagane elementy. Projekt jest zasadniczo spójny, a dobór metod i sposobów weryfikacji jest adekwatny, choć może wymagać doprecyzowania. Doktorant uczestniczy w dyskusji i ćwiczeniach oraz potrafi sformułować podstawową informację zwrotną.

Ocena dostateczna
Doktorant przygotowuje mini-projekt dydaktyczny zawierający podstawowe elementy, jednak projekt wymaga istotnych uzupełnień lub korekt, np. w zakresie formułowania efektów uczenia się, doboru metod dydaktycznych albo sposobu weryfikacji efektów. Aktywność podczas zajęć jest ograniczona, ale wystarczająca do osiągnięcia podstawowych efektów przedmiotu.

Ocena niedostateczna / brak zaliczenia
Doktorant nie przygotował mini-projektu dydaktycznego, nie uczestniczył aktywnie w zajęciach, nie wziął udziału w omówieniu projektów lub nie wykazał osiągnięcia podstawowych efektów uczenia się przewidzianych dla przedmiotu.

9. LITERATURA PODSTAWOWA

1. Dent J.A., Harden R.M., Hunt D. (red.) **A Practical Guide for Medical Teachers** , Elsevier, 2024.

10. LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

1. Biggs J., Tang C **Teaching for Quality Learning at University** , Open University Press, 2024.

11. KOŁA NAUKOWE

1. Studenckie Koło Naukowe Edukacji Medycznej

12. UWAGI KOŃCOWE

Adres jednostki realizującej przedmiot: ul. Rokietnicka 7, 60-806 Poznań